

[Lilli Gyldenkilde]

komme ud at se med DSB, når man tager i betragtning, at det er ca. 6 mio. kr., vi taler om, og de skal fordeles mellem de 14-15 amter, som skal administrere det her.

Og når jeg er ved midlerne, så var det, der kaldte mig herop, egentlig spørgsmålet – jeg kan godt få svar på det i Arbejdsmarkedsudvalget, men jeg synes alligevel, det er af vigtighed at gøre opmærksom på det lige nu – om det er sådan, at der ikke bliver bevilget flere penge. Eller skulle jeg forstå arbejdsministeren sådan, at de ca. 6-7 mio. kr., som hidtil er blevet brugt til det, ville følge med, og så får arbejdsmarkedsnævnene, i det omfang de kan skaffe sig pengene selv, mulighed for at lægge nogle flere penge oveni? Det synes jeg er lidt vigtigt at få at vide.

Til det, ministeren sagde med hensyn til invitation til dialog om afbureaukratisering og decentralisering, skal jeg sige på SF's vegne, at det vil vi meget gerne have en samtale om. Vi har aldrig sagt nej til det. Vi har kritiske punkter og så inden for det her område, hvor vi godt vil være med til at kigge på det, så vi deltager gerne. Nu er det jo sådan, at arbejdsministeren tidligere har inviteret; lad os håbe, at det går bedre denne gang, for sidste gang kom vi ikke med i nogen forhandlinger.

Kaj Poulsen (S):

Jeg vil naturligvis gerne kvittere for ministerens tolkning af § 17. Jeg har bemærket – fordi jeg har lusket mig til at få Landsarbejdsnævnets udtalelse – Landsarbejdsnævnets holdning i det spørgsmål. Men det afgørende er jo, at ministeren nu fra Folketingets talerstol har sagt – og det synes jeg er godt – at de ordninger, der er i den nuværende § 13, skal kunne fortsætte på baggrund af bemyndigelsen i § 17. Det synes jeg er fint, hvis man lokalt kan finde ud af, at det er det, den skal bruges til.

Derudover vil jeg godt sige til arbejdsministeren, at det er nu ikke mit indtryk, at det arbejde, der foregår i Helsingør-Helsingborgområdet, er så berømmet. Det er præcis fra det område, vi har fået nogle meldinger om, at det har været vanskeligt for de ledige at få hjælp. Men det må vi jo så debattere i udvalget, for vi skal jo ikke ind i udvalgsarbejde her i salen, men jeg vil alligevel nævne § 13, stk. 2, som lyder:

»Det vil normalt være en forudsætning for at yde støtte efter §§ 14-17, at der ikke lokalt fin-

des ledige, som skønnes kvalificerede til de ledige stillinger.«

Det kan jeg forstå for §§ 14-16, men hvis vi fortsætter ud i § 17, så opnår vi præcis de samme problemer, som vi har med, at det kun er specialjob og ikke almindelige faglærte og ufaglærte, der vil få gavn af dem. Jeg håber, vi kan få nogle andre formuleringer i udvalgsarbejdet, så vi kommer ud over den meget firkanterede formulering, vi har nu, hvor det stort set kun er akademiker- og andre specialstillinger, der kan besættes med de mobilitetsfremmende ydelser.

Knud Lind (FP):

Jeg så, at ministeren var nede og spørge embedsmændene, og for at ministeren ikke skal komme galt af sted, vil jeg uddybe mit spørgsmål lidt. Jeg kan henvise til de avisartikler, der har været. Frederiksborg Amts Avis skriver den 27. december 1988:

»Den formelle aftale om jobsamarbejdet er ikke underskrevet af danskerne endnu, og det kan heller ikke nås inden den 1. januar, oplyser direktøren for Arbejdsdirektoratet i Danmark, Carsten Jarlov. Men ifølge lensarbejdsdirektør Göte Bernhardsson fra Malmöhus Len, som Slink In hører under, er danskernes underskrift afgørende for, hvad der rent praktisk skal ske med Slink In efter den 1. januar.«

Jeg vil bede ministeren meget nøje overveje, hvilken undskyldning ministeren kommer med her fra denne talerstol for, at samarbejdsaftalen ikke er blevet til noget, når vi ved, der venter 100.000 job i Sverige.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Jamen jeg har såmænd ikke tænkt mig at komme med nogen undskyldning, hr. Knud Lind, men jeg vil da gerne komme med en forklaring.

Jeg vil komme med den forklaring, at en del af moderne ledelse er at decentralisere ansvar og kompetence, og ansvar og kompetence for at lave en sådan aftale er decentraliseret til arbejdsdirektøren. Jeg er ikke klar over, hvorfor den ikke er skrevet under endnu, men jeg vil på givne foranledning undersøge, hvad der er anledningen dertil. Jeg har ikke følt behov for at blande mig i den sag indtil nu; det føler jeg et behov for efter at være blevet spurgt her i Folketinget, og det vil jeg så gøre.